

crònic i aquest canvi demogràfic de la població hem de centrar els esforços no només a tenir cura dels pacients i recuperar la seva salut, sinó en la prevenció de la malaltia. Amb la figura dels nous rols professionals, la capacitat dels pacients i les seves famílies ha de ser un element clau a abordar pel personal d'infermeria. Un temps que cal que la infermera inverteixi en el transcurs de la seva estada perquè des de la prevenció es puguin evitar reingressos i potencials complicacions del pacient, capacitant-lo i empoderant-lo. Una pràctica clarament eficient per al sistema, alhora que es garanteix la continuïtat de les seves cures amb altres nivells assistencials. És per aquest motiu, que cal afavorir que la infermera pugui disposar de temps suficient per a la realització d'aquesta pràctica, adequant les ràtios de professionals a les necessitats del pacient, i així podent capacitar pacients i família, establint l'enllaç amb la primària o atenció intermèdia i garantint unes cures de qualitat.

5. Projecte de retenció i fidelització de talent

Davant d'aquest dèficit de professionals d'infermeria és molt important retenir i fidelitzar els professionals de les diferents institucions sanitàries. Per fer-ho s'ha de pensar que es tracta d'un perfil professional amb unes demandes i necessitats diferents d'èpoques anteriors, i, per tant, cal que ens reinventem, dissenyant unes propostes institucionals per a aquestes noves generacions que no només pensen a créixer professionalment dins l'àmbit assistencial, sinó també en la seva formació, recerca i docència. Aquest projecte engloba la retenció de professionals: tenint cura dels estudiants, implementant el paper del mentor quan entren a treballar en la nostra institució, cuidant els professionals que fan una formació sanitària especialitzada de forma òptima i també tenint cura dels treballadors de la institució per evitar que se'n vagin.

L'estratègia per abordar aquests

canvis serà treballar per l'expansió del rol de la infermera i la implementació de les cures infermeres basades en l'excel·lència i en l'evidència científica, que valora que els ciutadans que accedeixen a sistemes de salut on les cures infermeres són de qualitat i suficients viuen millor, més temps i tenen millors indicadors de resultats (Aiken et al., 2012), element que volem oferir a la població de referència a fi de poder ser equitatius amb el ciutadà en l'àmbit territorial. Cal que tot aquest canvi de model pugui ser avaluat amb un bon sistema de registre, uns plans de cures estandarditzats i obtenint uns indicadors en cures que ens permetin conèixer quina ha de ser l'adequació de la dotació de professionals per perfil de complexitat i dependència dels pacients atesos; un camí que volem crear i fer créixer de forma conjunta amb tots els professionals de l'àrea d'infermeria.

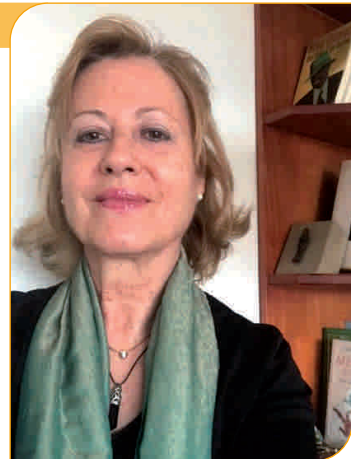
Saray Alen
Directora d'infermeria

Entrevista a **Teresa Pous**, bibliotecària i escriptora

l'entrevista

“Si el personal sanitari tingués menys estrès podria atendre amb atenció plena”

Teresa Pous i Mas (Llinars del Vallès, 1956) és llicenciada en Filosofia, diplomada en Biblioteconomia per la Universitat de Barcelona i Màster en Mindfulness per la Universitat de Saragossa. Ha treballat com a conservadora en el Museu d'Història de la Medicina de Catalunya, ha exercit de bibliotecària al Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya i ha coordinat les dues edicions realitzades de la Formació d'Instructors de Mindfulness (FIM), avalada i supervisada per la direcció del Màster en Mindfulness de la Universitat de Saragossa. També ha organitzat exposicions de caràcter científic i literari i ha publicat articles de crítica literària en el suplement cultural del diari *Avui*. La seva primera novel·la, *La cançó dels deportats*, va guanyar el Premi Marian Vayreda el 2006, i el 2010 va rebre el Premi Ciutat de Palma per *El metge d'Atenes*. És autora, a més, de diversos llibres de converses –sobretot de caràcter filosòfic– amb personatges públics.

La seva tesina analitza el poema filosòfic *Primero sueño* de Juana Inés de la Cruz i connecta el seu interès per la medicina amb la seva passió per la literatura. Comparteix amb Octavio Paz la interpretació que no és el poema del coneixement sinó el poema de l'acte de conèixer?

Sí, ho comparteixo plenament. Octavio Paz és un dels més grans estudiosos de l'obra de Sor Juana i, per tant, del poema filosòfic *Primero Sueño*. Es tracta d'un poema de quasi un miler de versos on aquesta autora de mitjans del